

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theses Historico-Theologicae In quibus expenditur an
verè dicatur: Lovanienses sunt condemnati per Decretum
SS. Domini Nostri Innocentii XI. Proscribentis LXV.
Articulos?**

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1683?]

Conclusio Decimatertia. Reproducuntur in compendio quædam ex
argumentis, pro scopo harum Thesium ante allegatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40472

inveniri qui superfluum habeant. Notatu dignum quod dicta propositio mirè consentiat 5. 6. & 7. quatenus ex his sequitur quod toto tempore vitæ, si exiguum excipias, liceat sæculum amare amore prædominante, sive pro fine ultimo habere mandum; cui fini assequendo admodum opportunum est divitias non in pauperes erogare, sed suis cupiditatibus reservare. Ut non tantum quæ in Adversariorum doctrina hic improbantur, sed etiam quæ nos in hac materiâ sentimus, ostendamus; dico ex assignatis Scripturæ locis confectarium esse, quod non tantum in extremâ necessitate, sed etiam in communi teneamur ad eleemosynas. Deinde quod non tantum ad eas teneamur ex superfluis statui adipiscendo, sed etiam ex iis quæ soli statui jam adepto sunt superflua. Præterea quod non tantum de iis quæ mundus reputat superflua, sed etiam de illis quæ vitæ juxta modestiam, ac sobrietatem Evangelicam institutæ supersunt: quia sententiæ ex Scriptura S. allegatæ nullam faciunt mentionem extremæ necessitatis pauperum, nullam superfluum respectu status adipiscendi, nullam quoque habent rationem eorum quæ mundana cupiditas superflua vocat, sed omnes potius contrarium exprimunt vel satis insinuant. *Quomodo potueris, inquit Tobias, ita esto misericors. Si multum tibi fuerit, abundanter tribue: si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude.* Tob. 4. Consonant hæc S. Augustini: *Quidquid excepto victu mediocri, & vestitu rationabili superfuerit, non luxuria reservetur, sed in thesauro cælesti per eleemosynam pauperum reponatur. Quidquid enim nobis Deus plusquam opus est, dederit, non nobis specialiter dedit, sed per nos aliis erogandum transmissit.* Serm. 219. dd temp. Item in Psalm. 147. *Multa superflua habemus, si non nisi necessaria teneamus. Nam si inania quaramus, nihil sufficit. Fratres quarite quod sufficit operi Dei, non quo sufficit cupiditati vestra. Forma uestra, corpus vestrum, anima vestra, hoc totum opus Dei. Quare qua sufficiant, & videbis quàm pauca sint.* Nec attendendum solum quibus carere quis possit, sed etiam quantum proximum indigeat; ut quo major hujus indigentia, eo plura tibi substrahere debeas etiam quandoque cum notabili tuo incommodo dum ita exigit majus incommodum illius quem sicut nos ipsos diligere debemus. Quæ lex non solum ad cælibes, sed etiam ad conjugatos, Patres quoque ac Matres familias (proportionem servatâ) extendenda est. Confectarium hinc est quod non possit quis, attentâ hâc lege charitatis, bona sua pro libitu expendere, aut quibus vult donare, vel testamento relinquere; neque enim præceptum de eleemosynis largiendis minis obligat morientem quàm viventem; imò obligat magis, saltem eo titulo quod ipse tunc suis indigeat minus. Hactenus dicta specialius obligant Ecclesiasticos, maxime illos qui ex bonis Ecclesiæ vivunt, siquidem bona ista singulari & arctiori titulo pauperibus debentur, dum necessariæ ministrorum sustentationi supersunt: nec tamen illicitum est ut beneficia Ecclesiastica acceptent divites, dummodò quæ ex bonis Ecclesiæ & aliis ex. gr. patrimonialibus simul sumptis supersunt, pauperibus largiantur. Ad utrumque præ Laicis & Ecclesiasticis aliis ex solo patrimonio viventibus, arctius obligantur.

CONCLUSIO DECIMATERTIA.

Reproducuntur in compendio quædam ex argumentis, pro scopo harum Thesium ante allegatis.

Manifestum est quod Lovanienses pro 65. Propositionum condemnatione obtinendâ egerint, eamque reipsâ impetraverint; unde & pro illa jam obtentâ Sanctissimo D. N. Innocentio XI. his verbis gratias egerunt: *Sacra Theologia Doctores à Theologica Facultate Lovaniensi deputati ad Apostolicam Sedem, summas Sanctitati vestre debent & agunt gratias pro diuturnis adeò & molestis laboribus, quos vestra Apostolica sollicitudo fuit dignata propositis per ipsos ex morali Christianâ articulis impendere. Certè non soli præfata Universitati, sed*

sed toti Christiano orbi contulit incomparabile beneficium, &c. Hæc Deputati dum unâ Censuram Lovaniensem cum sua Justificatione Sanctitatis suæ judicio subjecerunt. Adversarii è contrâ, prout ex *Memoriali Hispanico & Specimine* ante dictis certissimè constat, laboraverunt ac institerunt, ne illarum Propositionum ulla ad sollicitationem Lovaniensium proscriberetur: ergò non Lovanienses sed potius Adversarii per Decretum 65. Propositionum sunt condemnati. 2. Ex horum doctrinâ quâ docent quod non oporteat ut semper vivamus ex charitate, ac proinde liceat ut ex cupiditate, non paucae illarum Propositionum sunt natæ. Per aliam eorundem doctrinam quam veluti principium sibi statuerunt, de usu scilicet probabilium, Propositiones istæ sunt confirmatæ. Ex alia illorum fundamentali maximâ, quod scilicet gratia sufficiens omnibus etiam scelestissimis & nihil de Deo cogitantibus semper adsit, quædam illarum Propositionum natæ, quædam stabilitæ videntur, dum præcepta Dei eo usque emolliuntur, enervantur & inflectuntur, ut homines sic indispositi sine ulteriori Dei auxilio iis adimplendis tandem sufficiant. Ex tribus famosis Lovaniensium principiis de Deo ut sine cordis & actionis, ut morum regulâ, & principio effectivo ratione gratiæ per se efficacis, propositiones condemnatæ nec nasci, nec stabiliri potuerunt, quin potius per ea, ac potissimum per primum destruantur. Ergò non Lovanienses, sed potius Adversarii per Decretum 65. propositionum sunt condemnati. 3. Propositiones 65. non sunt conformes Scripturæ Patribus ac potissimum Augustino, quorum lectionem plurimum commendant Lovanienses, sed recentioribus quibusdam Theologis ac Casuistis, quorum lectionem mirè commendant Adversarii. Non ergò Lovanienses, sed potius Adversarii per Decretum 65. propositionum sunt condemnati. 4. Toti mundo notum est, quod Lovanienses ab Adversariis non de nimia laxitate, sed de intolerabili, ut aiunt, rigore accusentur: nunc autem manifestum est omnibus nullam 65. propositionum esse proscriptam propter nimium rigorem, sed omnes, nullâ exceptâ, ob nimiam laxitatem. Non ergò Lovanienses, sed potius Adversarii per Decretum 65. propositionum sunt condemnati. His omnibus, quæ adeò manifestè probant, non obstantibus, ausi fuerunt Adversarii asserere quod Lovanienses sint condemnati, & reipsa id persuaserunt integris corporibus & singularibus personis quam plurimis, idque in re adeò de se palpabili, peractâ in Theatro orbis, & concernente tot personas, omnes scilicet Theologos Lovanienses. Colligat hinc Lector quæ Fides illis adhibenda sit, circa quædam magis obscura, vestita circumstantiis minus conspicuis, persuasa personis sibi devotis, & concernentia Lovaniensium paucos præ aliis sibi invidios.

P E R T I N E N S.

I.

Contentionem notissimam inter duas mulieres diremit Salomon pronuntiando, quod viva prolis Mater foret quæ prolem nolebat occidi: quidni pari ratione dicamus, quod propositionum 65. illi sint Matres, vel si malis, Authores, qui in nupera apud S. Sedem contentione eas nolebant condemnari?

II.

Lessius dicit: potes in operando relictâ sententiâ, quam judicas probabiliorẽ, ordinariẽ sequi eam, quæ videtur minus probabilis, modò tamen vere sit probabilis, siue ea tutior sit, siue minus tuta... Ex his sequitur, *inquit*, posse nos sequi opinionem probabilem contra propriam sententiam, quam putamus probabiliorẽ. Frustra ergò laborat *Lessius* operosè discutiendo plurimos casus, in quibus hi asserunt, illi;